

Официален вестник на Европейския съюз

L 62

Издание
на български език

Законодателство

Година 63

2 март 2020 г.

Съдържание

I Законодателни актове

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕС) 2020/283 на Съвета от 18 февруари 2020 година за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерки за засилване на административното сътрудничество с цел борба с измамите с ДДС 1

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива (ЕС) 2020/284 на Съвета от 18 февруари 2020 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги 7
- ★ Директива (ЕС) 2020/285 на Съвета от 18 февруари 2020 година за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия 13

II Незаконодателни актове

РЕШЕНИЯ

- ★ Решение (ЕС) 2020/286 на Съвета от 27 февруари 2020 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на шестдесет и третата сесия на Комисията за упойващите вещества, във връзка с добавянето на едно вещество в Списък I към Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества 24

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

- ★ Решение (ЕС) 2020/287 на Съвета от 27 февруари 2020 година относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на съответните комитети на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации по отношение на предложенията за промени в правила № 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 и 152 на ООН, по отношение на предложенията за промени в глобални технически правила № 3, 6 и 16, по отношение на предложението за изменения на Консолидирана резолюция R.E.5 и по отношение на предложенията за разрешения за изготвяне на изменение на ГПП № 6 и за изготвяне на ново ГПП относно определянето на мощността на електрическите превозни средства.....

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) 2020/283 НА СЪВЕТА

от 18 февруари 2020 година

за изменение на Регламент (ЕС) № 904/2010 по отношение на мерки за засилване на административното сътрудничество с цел борба с измамите с ДДС

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) В Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета ⁽³⁾ наред с другото са определени правила за съхранението и обмена на специфична информация по електронен път в областта на данъка върху добавената стойност (ДДС).
- (2) Разрастването на електронната търговия улеснява трансграничните доставки на стоки и услуги до крайните потребители в държавите членки. В този контекст под трансгранична електронна търговия се имат предвид доставки, за които ДДС е дължим в една държава членка, но доставчикът е установен в друга държава членка, в трета територия или в трета държава. Някои стопански субекти, обаче, разположени в дадена държава членка, в трета територия или в трета държава, се възползват от възможностите на електронната търговия и посредством измами и избягване на задълженията си във връзка с ДДС печелят неправомерно пазарно предимство. Когато се прилага принципът на данъчно облагане при местоназначението и предвид това, че потребителите нямат отчетни задължения, държавите членки на потребление се нуждаят от подходящи инструменти, за да откриват и упражняват контрол върху извършващите такива измами стопански субекти. Важно е да се води борба с трансграничните измами с ДДС, предизвикани от измамно поведение на някои стопански субекти в областта на трансграничната електронна търговия.
- (3) Досега сътрудничеството с цел борба с измамите с ДДС обичайно се осъществяваше между данъчните органи на държавите членки („данъчните органи“) и се основаваше на регистрите, водени от стопанските субекти, които участват пряко в облагаемата сделка. Възможно е при трансграничните доставки от стопански субекти за потребители, които са характерни за областта на електронната търговия, тази информация да не е непосредствено на разположение. Поради това данъчните органи имат нужда от нови инструменти, за да могат да се борят ефективно с измамите с ДДС.

⁽¹⁾ Становище от 17 декември 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 240, 16.7.2019 г., стр. 29.

⁽³⁾ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

- (4) При повечето трансгранични покупки онлайн, направени от потребители в Съюза, плащанията се извършват чрез доставчици на платежни услуги. За да предостави платежни услуги, доставчикът на платежни услуги държи специфична информация с цел идентифициране на получателя на това трансгранично плащане, както и данни за датата, сумата и държавата членка на произход на плащането. Такава информация е необходима на данъчните органи, за да изпълняват основните си задачи — откриване на извършващите измами стопански субекти и определяне на задълженията по ДДС — във връзка с трансграничните доставки от стопански субекти за потребители. Поради това е необходимо и пропорционално информацията относима за ДДС, държана от доставчиците на платежни услуги, да се предоставя на държавите членки, а държавите членки да я съхраняват в техните електронни системи и да я предават на централна електронна система с информация за плащанията с цел разкриване и борба с трансграничните измами с ДДС, по-специално по отношение на доставките от стопански субекти към потребители.
- (5) Предоставянето на държавите членки на инструменти за събиране, съхраняване и предаване на информацията, предоставена от доставчиците на платежни услуги и предоставянето на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc на достъп до тази информация, когато е свързана с разследване за предполагаема измама с ДДС или за откриване на измама с ДДС, е необходима и пропорционална мярка за ефективна борба с измамите с ДДС. Тези инструменти са от първостепенно значение, тъй като данъчните органи се нуждаят от тази информация за целите на контрола във връзка с ДДС, за да могат да защитават както публичните приходи, така и спазващите правните норми стопански субекти в държавите членки, което на свой ред представлява защита на заетостта и на гражданите на Съюза.
- (6) Важно е обработването от държавите членки на информация, свързана с плащания, да бъде пропорционално на целта за борба с измамите с ДДС. Ето защо държавите членки следва да не събират, съхраняват или предават информация за потребители или платци и за плащания, които вероятно не са свързани с икономическа дейност.
- (7) За по-ефективна борба с измамите с ДДС следва да бъде създадена централна електронна система с информация за плащанията (CESOP), към която държавите членки да предават информацията за плащанията, която събират и съхраняват на национално равнище. CESOP следва да съхранява, групира и анализира за всеки отделен получател цялата предавана от държавите членки информация за плащания, която е от значение за ДДС. CESOP следва да дава възможност за цялостен обзор на плащанията, които получателите получават от платци, намиращи се в държавите членки, и да предоставя на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc резултатите от конкретния анализ на информацията. CESOP следва да може да разпознава многократните записи на едни и същи плащания, например едно и също плащане може да бъде отчетено както от банката, така и от издателя на картата на даден платец, да прочиства информацията, получена от държавите членки, например да премахва дублираща се информация, да поправя грешки в данните, и следва да позволява на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc да сверяват информацията за плащания с информацията за ДДС, с която разполагат, да извършват търсения за целите на разследването на предполагаеми измами с ДДС, или да откриват измами с ДДС и да добавят допълнителна информация.
- (8) Данъчното облагане е важна цел от широк обществен интерес за Съюза и за държавите членки и това се признава във връзка с ограниченията, които може да бъдат наложени върху задълженията и правата, предвидени в Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ и Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾. Ограниченията във връзка с правата за защита на данните са необходими поради естеството и обема на информацията, идваща от доставчиците на платежни услуги, и трябва да се основават на конкретните условия, изложени в Директива (ЕС) 2020/284 ⁽⁶⁾ на Съвета. Тъй като информацията за плащанията е от особено чувствително естество, на всички етапи от обработването ѝ е необходима яснота кой е администраторът или обработващият лични данни в съответствие с регламенти (ЕС) 2016/679 и (ЕС) 2018/1725.
- (9) Поради това е необходимо да се наложат ограничения върху правата на субектите на данни в съответствие с Регламент (ЕС) № 904/2010. В действителност прилагането на правата и задълженията на субектите на данни в тяхната цялост би намалило значително целта за ефективна борба с измамите с ДДС и би създавало условия субектите на данни да възпрепятстват текущите анализи и разследвания поради огромния обем информация, изпращана от доставчиците на платежни услуги, и възможния голям брой искания от субекти на данни към държавите членки, Комисията, или и двете. Това би намалило възможностите на данъчните органи да преследват целта на настоящия регламент, тъй като

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

⁽⁶⁾ Директива (ЕС) 2020/284 от 18 февруари 2020 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги (вж. страница 7 от настоящия брой на Официален вестник).

търсенията, анализите, разследванията и процедурите, извършвани в съответствие с настоящия регламент, биха били изложени на риск. Следователно ограниченията на правата на субектите на данни следва да се прилагат при обработването на информация в съответствие с настоящия регламент. Целта за борбата с измамите с ДДС не може да бъде постигната с други, по-малко ограничителни мерки със същата ефективност.

- (10) Само длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc следва да имат достъп до съхраняваната в CESOP информация за плащанията, и то единствено за целите на борбата с измамите с ДДС. Тази информация може да се използва, в допълнение към определянето на ДДС, и за определянето на други налози, мита и данъци, установени с Регламент (ЕС) № 904/2010. Тази информация не следва да се използва за други цели, например търговски.
- (11) При обработването на информацията за плащанията в съответствие с настоящия регламент, всяка държава членка следва да се ограничава до това, което е пропорционално и необходимо за целите на разследването на предполагаеми измами с ДДС или за откриване на измами с ДДС.
- (12) За гарантиране на правата и задълженията по Регламент (ЕС) 2016/679 е важно информацията във връзка с плащанията да не се използва за автоматизирано индивидуално вземане на решения и затова следва винаги да се сверява с друга данъчна информация, намираща се на разположение на данъчните органи.
- (13) За да се подпомагат държавите членки в борбата с данъчните измами и в откриването на лицата, извършващи измамите, е необходимо и пропорционално доставчиците на платежни услуги да пазят записи с информацията относно получателите и плащанията във връзка с платежните услуги, които предоставят, за срок от три календарни години. Това е достатъчен период от време за държавите членки, за да извършат ефективни проверки и да разследват предполагаеми измами с ДДС или да открият измами с ДДС, и също е пропорционален, като се имат предвид огромният обем информация за плащанията и нейната чувствителност, що се отнася до защитата на личните данни.
- (14) За целите на борбата с измамите с ДДС длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc от всяка държава членка, следва да имат достъп до информацията за плащанията, която се съхранява в CESOP, надлежно упълномощени служители на Комисията следва да имат достъп до информацията само за целите на разработването и поддържането на CESOP. Всички лица с достъп до тази информация са обвързани от правилата за поверителност, установени в Регламент (ЕС) № 904/2010.
- (15) Тъй като внедряването на CESOP ще изисква технологични нововъведения, е необходимо прилагането на настоящия регламент да се отсрочи, за да се даде възможност на държавите членки и на Комисията да разработят тези технологии.
- (16) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на настоящия регламент, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия по отношение на техническите мерки за създаване и поддържане на CESOP, задачите на Комисията във връзка с техническото управление на CESOP, техническите въпроси, необходими за осигуряване на връзката и общата оперативност между националните електронни системи и CESOP, електронните стандартни формуляри за събиране на информация от доставчиците на платежни услуги, информацията и техническите въпроси, свързани с достъпа до информацията на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc, практическите ред и условия за идентифициране на длъжностното лице за връзка в рамките на Eurofisc, което ще има достъп до CESOP, процедурите, които Комисията ще въведе, по което и да било време, за да се гарантират подходящите технически и организационни мерки за сигурност за разработването и функционирането на CESOP, ролите и отговорностите на държавите членки и на Комисията, що се отнася до функциите на администратора и обработващия лични данни съгласно Регламенти (ЕС) 2016/679 и (ЕС) 2018/1725 и във връзка с процедурните аспекти по отношение на Eurofisc. Изпълнителните правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета (*).
- (17) Измамите с ДДС са често срещан проблем във всички държави членки. Държавите членки не разполагат с необходимата информация, за да гарантират правилното прилагане на разпоредбите относно ДДС при трансграничната електронна търговия или да се борят с измамите с ДДС при този тип търговия. Доколкото целта на настоящия регламент, а именно борбата с измамите с ДДС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки в случаите на трансгранична електронна търговия, а поради обхвата и последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в посочения член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

(*) Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите-членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (18) Настоящият регламент защита основните права и съблюдава принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на защита на личните данни. В това отношение настоящият регламент строго ограничава обема на личните данни, които да бъдат предоставяни на разположение на държавите членки. Обработването на информация за плащанията съгласно регламента следва да се извършва единствено за целите на борбата с измамите с ДДС.
- (19) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който на 14 март 2019 г. представи становище ⁽⁸⁾.
- (20) Поради това Регламент (ЕС) № 904/2010 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Регламент (ЕС) № 904/2010 се изменя, както следва:

1) В член 2 се добавят следните букви:

- „т) „поставчик на платежни услуги“ означава всяка от категориите доставчици на платежни услуги, посочени в член 1, параграф 1, букви а)—г) от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета (*), или физическо или юридическо лице, което се ползва от освобождаване по член 32 от посочената директива;
- у) „плащане“, с изключение на предвиденото в член 3 от Директива (ЕС) 2015/2366, означава „платежна операция“, съгласно определението в член 4, точка 5) от посочената директива или „наличен паричен превод“, съгласно определението в член 4, точка 22) от посочената директива;
- ф) „платец“ означава „платец“ съгласно определението в член 4, точка 8) от Директива (ЕС) 2015/2366;
- х) „получател“ означава „получател“ съгласно определението в член 4, точка 9) от Директива (ЕС) 2015/2366.

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).“

2) Глава V се изменя, както следва:

а) заглавието на глава V се заменя със следното:

„СЪБИРАНЕ, СЪХРАНЕНИЕ И ОБМЕН НА СПЕЦИФИЧНА ИНФОРМАЦИЯ“;

б) преди член 17 се вмъква следното заглавие:

„РАЗДЕЛ 1

Автоматизиран достъп до специфична информация, съхранявана в националните електронни системи“;

в) след член 24 се вмъква следният раздел:

„РАЗДЕЛ 2

Централна електронна система с информация за плащания

Член 24а

Комисията разработва, поддържа, извършва поддръжка на интернет пространството и технически управлява централна електронна система с информация за плащания (CESOP) за целите на разследванията на предполагаеми измами с ДДС или за откриване на измами с ДДС.

Член 24б

1. Всяка държава членка събира информацията за получателите и плащанията, посочена в член 243б от Директива 2006/112/ЕО.

⁽⁸⁾ ОВ С 140, 16.4.2019 г., стр. 4.

Всяка държава членка събира информацията по първа алинея от доставчиците на платежни услуги:

- а) не по-късно от последния ден на месеца след изтичането на календарното тримесечие, за което се отнася информацията;
- б) посредством стандартен електронен формуляр.

2. Всяка държава членка може да съхранява информацията, събрана в съответствие с параграф 1, в национална електронна система.

3. Централното звено за връзка или отделите за връзка, или компетентните длъжностни лица, определени от компетентния орган на всяка държава членка, предават в CESOP информацията, събрана в съответствие с параграф 1, не по-късно от десетия ден на втория месец след изтичането на календарното тримесечие, за което се отнася информацията.

Член 24в

1. CESOP разполага със следните функционалности по отношение на информацията, предавана в съответствие с член 24б, параграф 3:

- а) съхраняване на информацията;
- б) групиране на информацията за всеки отделен получател;
- в) анализиране на съхраняваната информация, както и на относимата целева информация, съобщена или събрана съгласно настоящия регламент;
- г) даване на достъп до информацията, посочена в букви а), б) и в) от настоящия параграф на длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc, както е посочено в член 36, параграф 1.

2. CESOP съхранява информацията, посочена в параграф 1 за максимален срок от пет години, считано от края на годината, през която информацията е била предадена.

Член 24г

Достъп до CESOP се предоставя единствено на длъжностни лица за връзка в рамките на Eurofisc, посочени в член 36, параграф 1, които притежават личен потребителски идентификатор за CESOP, когато този достъп е във връзка с разследване на предполагаеми измами с ДДС или за откриване на измами с ДДС.

Член 24д

Комисията приема чрез актове за изпълнение следното:

- а) техническите мерки за създаване и поддържане на CESOP;
- б) задачите на Комисията във връзка с техническото управление на CESOP;
- в) техническите въпроси, свързани с инфраструктурата и инструментите, необходими за осигуряване на връзката и общата оперативност между националните електронни системи, посочени в член 24б, и CESOP;
- г) електронните стандартни формуляри, посочени в член 24б, параграф 1, втора алинея, буква б);
- д) технически и други въпроси, свързани с достъпа до информацията, посочен в член 24в, параграф 1, буква г);
- е) практическите ред и условия за идентифициране на длъжностното лице за връзка в рамките на Eurofisc, както е посочено в член 36, параграф 1, което ще има достъп до CESOP в съответствие с член 24 г;
- ж) процедурите, които Комисията трябва да използва по всяко време, за да се гарантира, че подходящите технически и организационни мерки за сигурност за разработването и функционирането на CESOP са приложени;
- з) ролите и отговорностите на държавите членки и на Комисията, що се отнася до функциите на администратора и обработващия лични данни съгласно Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (*) и Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета (**).

Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.

Член 24е

1. Разходите за създаването, експлоатацията и поддържането на CESOP се поемат от общия бюджет на Съюза. Те включват разходите за защитената връзка между CESOP и националните електронни системи, посочени в член 24б, параграф 2, както и тези за услугите, необходими за изпълняване на функционалностите, изброени в член 24в, параграф 1.
2. Всяка държава членка поема разходите и отговаря за всички необходими разработки на своята национална електронна система, посочена в член 24б, параграф 2.“

- (*) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).
- (**) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

- 3) Член 37 се заменя със следното:

„Член 37

1. Председателят на Eurofisc представя годишен доклад относно дейността на всички работни области пред Комитета, посочен в член 58, параграф 1. В годишния доклад се съдържа най-малкото:
 - а) общият брой случаи на осъществен достъп до CESOP;
 - б) оперативните резултати въз основа на достъпната и обработена съгласно член 24 г информация, установени от длъжностните лица за връзка в рамките на Eurofisc;
 - в) оценка на качеството на обработените в CESOP данни.
 2. Комисията определя чрез актове за изпълнение процедурните ред и условия във връзка с работата на Eurofisc. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.“
- 4) В член 55 се вмъква следният параграф:
- „1а. Информацията, посочена в глава V, раздел 2, се използва за целите, посочени в параграф 1, и ако е била сверена с друга данъчна информация, намираща се на разположение на компетентните органи на държавите членки.“

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Той се прилага от 1 януари 2024 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на 18 февруари 2020 година.

За Съвета
Председател
Z. MARÍĆ

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/284 НА СЪВЕТА

от 18 февруари 2020 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на въвеждането на определени изисквания за доставчиците на платежни услуги

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета ⁽³⁾ определя общите задължения за отчитане за данъчно задължените лица във връзка с данъка върху добавената стойност (ДДС).
- (2) Разрастването на електронната търговия улеснява трансграничните доставки на стоки и услуги до крайните потребители в държавите членки. В този контекст под трансгранична търговия се имат предвид доставки, за които ДДС е дължим в една държава членка, а доставчикът е установен в друга държава членка, в трета територия или в трета държава. Някои стопански субекти, обаче, се възползват от възможностите на електронната търговия и посредством измами и избягване на задълженията си във връзка с ДДС печелят неправомерно пазарно предимство. Когато се прилага принципът на данъчно облагане при местоназначението и предвид това, че потребителите нямат отчетни задължения, държавите членки по потребление се нуждаят от подходящи инструменти, за да откриват и упражняват контрол върху извършващите измами стопански субекти. Важно е да се води борба с трансграничните измами с ДДС, предизвикани от измамническото поведение на някои стопански субекти в областта на трансграничната електронна търговия.
- (3) При повечето покупки онлайн, направени от потребители в Съюза, плащанията се извършват чрез доставчици на платежни услуги. За да предостави платежна услуга, доставчикът на платежни услуги разполага със специфична информация с цел идентифициране на получателя на това плащане, както и с данни за датата, сумата и държавата членка по произход на плащането, както и дали плащането е започнало в помещението на търговеца. Тази специфична информация е особено важна при трансгранични плащания, при които платецът се намира в една държава членка, а получателят на плащането се намира в друга държава членка, в трета територия или в трета държава. Тази информация е необходима, за да могат данъчните органи на държавите членки („данъчните органи“) да изпълняват основните си задачи — откриване на извършващите измами стопански субекти и определяне на задълженията по ДДС. Ето защо е необходимо доставчиците на платежни услуги да предоставят тази информация на данъчните органи, за да им помогне да идентифицират и да се борят с измамите с ДДС.
- (4) За борбата с измамите с ДДС е важно от доставчиците на платежни услуги да се изискват да водят достатъчно подробни регистри и да докладват определени трансгранични плащания, установени като такива поради местонахождението на платеца и местонахождението на получателя на плащането. Следователно е необходимо да се определят понятията за местонахождение на платеца и за местонахождение на получателя на плащането, както и средствата за установяването на тези местонахождения. Местонахождението на платеца и на получателя на плащането следва единствено да поражда задължения за водене на регистър и докладване за установените в Съюза доставчици на платежни услуги и тези задължения следва да не засягат правилата, установени в Директива 2006/112/ЕО и в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета ⁽⁴⁾ по отношение на мястото на облагаемата сделка.

⁽¹⁾ Становище от 17 декември 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 240, 16.7.2019 г., стр. 33.

⁽³⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

- (5) Въз основа на информацията, с която вече разполагат, доставчиците на платежни услуги могат да определят местонахождението на получателя на плащането и на платеца във връзка с предоставяните от тях платежни услуги, като използват идентификатор на платежната сметка на платеца или на получателя на плащането или друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на платеца или получателя на плащането. Когато такива идентификатори не са налични, местонахождението на платеца или на получателя на плащането следва да бъде определено посредством бизнес идентификационен код на доставчика на платежни услуги, действащ от името на платеца или на получателя, в случаите когато финансовите средства се прехвърлят на получателя, без да се създават платежни сметки на името на платеца, когато финансовите средства не са кредитирани по платежна сметка на получателя на плащането или когато няма друг идентификатор на платеца или на получателя.
- (6) В съответствие с Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾ е важно задължението на доставчика на платежни услуги да съхранява и предоставя информация във връзка с трансгранично плащане да бъде пропорционално и ограничено до това, което е необходимо на държавите членки за борбата с измамите с ДДС. Освен това, единствената информация, отнасяща се до платеца, която следва да бъде съхранявана, е неговото местонахождение. Що се отнася до информацията за получателя на плащането и самото плащане, от доставчиците на платежни услуги следва да се изисква само да съхраняват и да докладват на данъчните органи информацията, която им е необходима за откриване на извършващи измами субекти и за извършване на данъчни проверки. Поради тази причина от доставчиците на платежни услуги следва да се изисква да водят регистри само за тези трансгранични плащания, които могат да бъдат признак за икономическа дейност. Въвеждането на таван на базата на броя на плащанията, получени от получател за едно календарно тримесечие, може да бъде показател за това дали тези плащания са получени в рамките на икономическа дейност, като по този начин се изключат плащания за нетърговски цели. При достигането на тавана ще възникват задължения за водене на регистри и докладване на информация за доставчика на платежни услуги.
- (7) Възможно е в еднократно плащане от платец до получател да участват няколко доставчици на платежни услуги. Това еднократно плащане може да доведе до няколко прехвърляния на средства между различните доставчици на платежни услуги. Необходимо е всички доставчици на платежни услуги, участващи в дадено плащане, да имат задължения за водене на регистри и за докладване, освен ако не е приложимо специфично изключение. Тези регистри и доклади следва да съдържат информация за плащането от първоначалния платец до крайния получател на плащането, а не за междинните прехвърляния на средства между доставчиците на платежни услуги.
- (8) Задълженията за водене на регистри и за докладване следва да се прилагат не само когато доставчик на платежни услуги прехвърля средства или издава платежни инструменти за платеца, но също и в случаите, когато доставчик на платежни услуги получава средства или придобива платежни операции от името на получателя на плащането.
- (9) Задълженията, установени в настоящата директива, не следва да се прилагат по отношение на доставчиците на платежни услуги, попадащи извън обхвата на Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁶⁾. Ето защо, когато доставчиците на платежни услуги на получателя на плащането не се намират в държава членка, доставчиците на платежни услуги на платеца следва да бъдат обект на задълженията за водене на регистри и докладване относно трансграничното плащане. Обратно, с оглед на пропорционалността на задълженията за водене на регистри и за докладване, когато доставчиците на платежни услуги на получателя и на платеца на плащането се намират в държава членка, само доставчиците на платежни услуги на получателя на плащането следва да водят регистри. За целите на задълженията за водене на регистри и за докладване, даден доставчик на платежни услуги следва да се счита за намиращ се в държава членка, когато неговият бизнес идентификационен код (BIC) или уникален бизнес идентификатор се отнася до тази държава членка.
- (10) Поради значителния обем на информацията и чувствителния ѝ характер в контекста на защитата на личните данни, е необходимо и пропорционално доставчиците на платежни услуги да съхраняват регистри във връзка с трансграничните плащания за срок от три календарни години, за да съдействат на държавите членки в борбата с измамите с ДДС и откриването на извършващи измами субекти. Този срок осигурява достатъчно време на държавите членки да извършват ефективни проверки и да разследват предполагаеми измами с ДДС или да разкриват измами с ДДС.
- (11) Информацията, която трябва да се съхранява от доставчиците на платежни услуги, се събира и обменя между държавите членки в съответствие с Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета ⁽⁷⁾, в който се определят правилата за административно сътрудничество и обмен на информация за целите на борбата с измамите с ДДС.

⁽⁵⁾ Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

⁽⁷⁾ Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

⁽⁷⁾ Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

- (12) Измамите с ДДС са общ проблем за всички държави членки, но те поотделно не разполагат с необходимата информация, за да гарантират правилното прилагане на правилата за ДДС при трансграничната електронна търговия или да се борят с измамите с ДДС при този вид търговия. Доколкото целта на настоящата директива, а именно борбата с измамите с ДДС, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки поотделно при наличието на трансграничен елемент и поради необходимостта от получаване на информация от други държави членки, а поради обхвата или последиците от действието може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в посочения член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (13) Настоящата директива е съобразена с основните права и с принципите, признати с Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално правото на защита на личните данни. Информацията относно плащанията, съхранявана и предоставяна в съответствие с настоящата директива, се обработва само от експерти на данъчните органи, работещи за борба с измамите, доколкото това е пропорционално и необходимо за постигане на целта на настоящата директива, а именно за борбата с измамите с ДДС. Настоящата директива също така спазва правилата, установени с Регламент (ЕС) 2016/679 и с Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁸⁾.
- (14) По силата на член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 беше осъществена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните и на 14 март 2019 г. беше получено становище ⁽⁹⁾.
- (15) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

В дял XI, глава 4 от Директива 2006/112/ЕО се вмъква следният раздел:

„Раздел 2а

Общи задължения за доставчиците на платежни услуги

Член 243а

За целите на настоящия раздел се прилагат следните определения:

- (1) „доставчик на платежни услуги“ означава всяка от категориите доставчици на платежни услуги, посочени в член 1, параграф 1, букви а)—г) от Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета (*), или физическо или юридическо лице, което се ползва от освобождаване в съответствие с член 32 от същата директива;
- (2) „платежна услуга“ означава всяка от стопанските дейности, посочени в точки 3—6 от приложение I към Директива (ЕС) 2015/2366;
- (3) „плащане“, с изключение на предвиденото в член 3 от Директива (ЕС) 2015/2366, означава „платежна операция“ съгласно определението в член 4, точка 5) от посочената директива или „наличен паричен превод“, съгласно определението в член 4, точка 22) от посочената директива;
- (4) „платец“ означава „платец“ съгласно определението в член 4, точка 8) от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (5) „получател“ означава „получател“ съгласно определението в член 4, точка 9) от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (6) „държава членка по произход“ означава „държава членка по произход“ съгласно определението в член 4, точка 1) от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (7) „приемаща държава членка“ означава „приемаща държавата членка“ съгласно определението в член 4, точка 2) от Директива (ЕС) 2015/2366;

⁽⁸⁾ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

⁽⁹⁾ ОВ С 140, 16.4.2019 г., стр. 4..

- (8) „платежна сметка“ означава „платежна сметка“ съгласно определението в член 4, точка 12) от Директива (ЕС) 2015/2366;
- (9) „IBAN“ означава „IBAN“ съгласно определението в член 2, точка 15) от Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета (**);
- (10) „BIC“ означава „BIC“ съгласно определението в член 2, точка 16) от Регламент (ЕС) № 260/2012.

Член 243б

1. За да се постигне целта за борба с измамите с ДДС, държавите членки изискват от доставчиците на платежни услуги да водят достатъчно подробни регистри на получателите и на плащанията във връзка с платежните услуги, които изпълняват за всяко календарно тримесечие, за да могат компетентните органи на държавите членки да извършват контрол върху доставките на стоки и услуги, които в съответствие с разпоредбите на дял V се смятат за извършени в държава членка.

Изискването, посочено в първата алинея се прилага само по отношение на платежните услуги, предоставяни във връзка с трансграничните плащания. Плащането се счита за трансгранично, когато платецът се намира в една държава членка, а получателят – в друга държава членка, в трета територия или в трета държава.

2. Изискването, на което доставчиците на платежни услуги се подчиняват съгласно параграф 1, се прилага, когато по време на календарно тримесечие доставчик на платежни услуги предоставя платежни услуги, съответстващи на повече от 25 трансгранични плащания към един и същ получател.

Броят на трансграничните плащания, посочени в първата алинея от настоящия параграф, се изчисляват въз основа на платежните услуги, предоставени от доставчика на платежни услуги по държави членки и по идентификаторите, посочени в член 243в, параграф 2. Когато доставчикът на платежни услуги разполага с информация, че получателят има няколко идентификатора, изчисляването се извършва по получател.

3. Изискването, посочено в параграф 1, не се прилага за платежни услуги, предоставяни от доставчиците на платежни услуги на платеца по отношение на всяко плащане, когато поне един от доставчиците на платежни услуги на получателя се намира в държава членка съгласно BIC на този доставчик на платежни услуги или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежни услуги и неговото местонахождение. Независимо от това доставчиците на платежни услуги на платеца включват тези платежни услуги при изчисляването, посочено в параграф 2.

4. Когато се прилага изискването, посочено в параграф 1, за доставчиците на платежни услуги, регистърът:

- а) се води от доставчика на платежни услуги в електронен формат за срок от три календарни години, считано от края на календарната година, от датата на плащането;
- б) се предоставя в съответствие с член 246 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на държавата членка по произход на доставчика на платежни услуги или на приемащата държава членка, когато доставчикът на платежни услуги предоставя платежни услуги в държави членки, различни от държавата членка по произход.

Член 243в

1. За целите на прилагането на член 243б, параграф 1, втора алинея и без да се засягат разпоредбите на дял V, за местонахождение на платеца се счита държавата членка, съответстваща на:

- а) IBAN на платежната сметка на платеца или всеки друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на платеца, или когато не са налични такива идентификатори,
- б) BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на доставчика на платежни услуги, действащ от името на платеца;

2. За целите на прилагането на член 243б, параграф 1, втора алинея за местонахождение на получателя се счита държавата членка, третата територия или третата държава, съответстваща на:

- а) IBAN на платежната сметка на получателя или всеки друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на получателя, или когато не са налични такива идентификатори,
- б) BIC или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя.

Член 243z

1. Регистърът, воден от доставчиците на платежни услуги съгласно член 243б, съдържа следната информация:
 - а) ВИС или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено идентифицира доставчика на платежната услуга;
 - б) името или наименованието на предприятието на получателя, както е въведено в регистъра на доставчика на платежни услуги;
 - в) ако има такъв, идентификационния номер по ДДС или друг национален данъчен номер на получателя;
 - г) IBAN или ако липсва IBAN, всеки друг идентификатор, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на получателя;
 - д) ВИС или всеки друг бизнес идентификационен код, който недвусмислено определя и предоставя местонахождението на доставчика на платежни услуги, действащ от името на получателя, когато получателят получава финансовите средства, без да разполага с платежна сметка;
 - е) ако има такъв, адреса на получателя, както е въведен в регистъра на доставчика на платежни услуги;
 - ж) данни за всяко трансгранично плащане, посочено в член 243б, параграф 1;
 - з) данни за всички възстановявания на изплатени средства, определени като такива, за трансграничните плащания, посочени в буква ж).
2. Информацията, посочена в параграф 1, букви ж) и з), съдържа следните данни:
 - а) датата и часа на плащането или на възстановяването на изплатени средства;
 - б) сумата и валутата на плащането или възстановяването на изплатени средства;
 - в) държавата членка по произход на плащането, получено от получателя или от негово име, държавата членка по местоназначение на възстановяването на изплатени средства, в зависимост от случая, и информацията, използвана за определяне на произхода или местоназначението на плащането или на възстановяването на изплатени средства в съответствие с член 243в;
 - г) всякаква допълнителна информация, която недвусмислено идентифицира плащането;
 - д) когато е приложимо, информация, че плащането е започнало в помещенията на търговеца.“

(*) Директива (ЕС) 2015/2366 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2015 г. за платежните услуги във вътрешния пазар, за изменение на директиви 2002/65/ЕО, 2009/110/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 и за отмяна на Директива 2007/64/ЕО (ОВ L 337, 23.12.2015 г., стр. 35).

(**) Регламент (ЕС) № 260/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 14 март 2012 г. за определяне на технически и бизнес изисквания за кредитни преводи и директни дебити в евро и за изменение на Регламент (ЕО) № 924/2009 (ОВ L 94, 30.3.2012 г., стр. 22).

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2023 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2024 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 18 февруари 2020 година.

За Съвета
Председател
Z. MARÍĆ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2020/285 НА СЪВЕТА**от 18 февруари 2020 година**

за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на специалния режим за малките предприятия и Регламент (ЕС) № 904/2010 относно административното сътрудничество и обмена на информация за целите на наблюдението на правилното прилагане на специалния режим за малките предприятия

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура, като има предвид, че:

като имат предвид, че:

- (1) Директива 2006/112/ЕО на Съвета ⁽³⁾ позволява на държавите членки да продължат да прилагат своите специални режими към малките предприятия в съответствие с общите разпоредби и с оглед на по-добрата хармонизация. Тези разпоредби обаче са остарели и не намаляват тежестта от приважване в съответствие за малките предприятия, тъй като са били замислени за една обща система на данъка върху добавената стойност (ДДС), основана на облагане в държавата членка на произход.
- (2) В своя план за действие във връзка с ДДС Комисията обяви всеобхватен пакет за опростяване за малките предприятия, насочен към намаляване на понасяната от тях административна тежест и подпомагане на създаването на фискална среда, която да улеснява растежа им и развитието на трансграничната търговия. Пакетът за опростяване предполага преглед на специалния режим за малките предприятия, както е очертано в съобщението относно изпълнението на плана за действие във връзка с ДДС. Ето защо прегледът на специалния режим за малките предприятия представлява важен елемент на пакета от реформи, изложен в плана за действие във връзка с ДДС.
- (3) С цел да се разреши проблемът с несъразмерната тежест от приважване в съответствие, която понасят освободените малки предприятия, за тях също следва да се предоставят определени мерки за опростяване.
- (4) Съгласно действащия специален режим за малките предприятия освобождаване може да бъде предоставено само за предприятията, установени в държавата членка, в която е дължим ДДС. Това оказва отрицателно въздействие върху конкурентоспособността в рамките на вътрешния пазар на неустановените в тази държава членка предприятия. С цел този проблем да бъде разрешен и да се избегнат други изкривявания малките предприятия, установени в държави членки, различни от тази, в която е дължим ДДС, следва също да могат да се ползват от освобождаването.
- (5) Когато дадено данъчнозадължено лице подлежи на редовния режим на ДДС в своята държава членка на установяване, но се възползва от освобождаване от ДДС за малките предприятия в друга държава членка, приспадането на данъка върху входящите ресурси следва да отразява връзката с облаганите доставки на данъчнозадълженото лице. Поради това, когато такива данъчнозадължени лица придобиват входящи ресурси в своята държава членка на установяване, които са свързани с освободени доставки в други държави членки, следва да не е възможно да се извършва приспадане на ДДС върху входящите ресурси.

⁽¹⁾ Становище от 11 септември 2018 г. и становище от 15 януари 2020 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 283, 10.8.2018 г., стр. 35.

⁽³⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

- (6) Малките предприятия могат да се ползват от освобождаването само когато техният годишен оборот е под прага, прилаган от държавата членка, в която е дължим ДДС. При определянето на този праг държавите членки следва да съблюдават правилата за праговете, установени в Директива 2006/112/ЕО. Посочените правила, повечето от които са установени през 1977 г., вече не са подходящи.
- (7) За целите на опростяването редица държави членки са получили разрешение временно да прилагат праг, който е по-висок от разрешения съгласно Директива 2006/112/ЕО. Тъй като не е целесъобразно общите правила да продължават да бъдат променяни чрез мерки, предоставени чрез дерогация, правилата за праговете следва да бъдат актуализирани.
- (8) Държавите членки следва да могат да определят своите национални прагове за освобождаването на равнище, което отговаря най-добре на местните икономически и политически условия, при спазване на горната граница, установена в настоящата директива. Във връзка с това следва да бъде уточнено, че когато държавите членки прилагат различни прагове за отделните стопански сектори, това трябва да става въз основа на обективни критерии. Когато дадено данъчнозадължено лице има право да се възползва от повече от един секторен праг, държавите членки следва да гарантират, че данъчнозадълженото лице може да използва само един от тези прагове. Освен това те следва да гарантират, че при прилагането на техните прагове не се прави разлика между установени и неустановени данъчнозадължени лица.
- (9) Прагът на годишния оборот, който представлява основата за освобождаването, въведено със специалния режим, установен в настоящата директива, се състои само от общата стойност на доставките на стоки и услуги, извършени от малко предприятие в държавата членка, в която се предоставя освобождаването. Биха могли да възникнат изкривявания на конкуренцията, когато предприятие, което не е установено в тази държава членка, може да се ползва от такова освобождаване независимо от реализирания от него оборот в други държави членки. С цел да се смекчат тези изкривявания на конкуренцията и като предпазна мярка срещу загубата на данъчни приходи, единствено предприятията, чийто годишен оборот в Съюза е под определен праг, следва да могат да се ползват от освобождаване в държава членка, в която не са установени. Предприятията, чийто оборот в държавата членка, в която са установени, е под националния праг, следва да могат да продължат да извършват освободени доставки в тази държава членка независимо от оборота си, генериран в други държави членки, дори ако общият им оборот надвишава прага на Съюза.
- (10) За да се даде възможност за ефективен контрол на прилагането на освобождаването и да се гарантира, че държавите членки имат достъп до необходимата информация, данъчнозадължените лица, които желаят да се възползват от освобождаването в държава членка, в която не са установени, следва да бъдат задължени да уведомят предварително държавата членка, в която са установени. С цел опростяване и намаляване на разходите за приважване в съответствие тези данъчнозадължени лица следва да бъдат идентифицирани с индивидуален номер само в държавата членка на установяване. Възможно е, но не е задължително, този номер да бъде индивидуалният идентификационен номер за целите на ДДС.
- (11) За да се осигури правилното функциониране и мониторинг на освобождаването, и своевременното предаване на информация, следва ясно да се изложат задълженията за отчитане на данъчнозадължени лица, които се възползват от освобождаването в държава членка, в която не са установени. Това следва да дава възможност на данъчнозадължените лица, които отговарят на изискванията, да бъдат освобождавани от тези задължения и от задължението за регистрация в държави членки, различни от държавата членка на установяване. Когато тези неустановени данъчнозадължени лица не отговарят на определените специално за тях задължения за отчитане, държавите членки следва обаче да могат да изискват те да спазват общите задължения за регистрация по ДДС и задължения за отчитане, съдържащи се в националните закони за ДДС.
- (12) За да се избегнат несъответствията при изчисляването на годишния оборот в държава членка, който служи като отправна точка за прилагане на освобождаването, както и на годишния оборот в Съюза, следва да бъдат уточнени елементите на оборота, които се вземат под внимание.
- (13) С цел да се предотврати заобикалянето на правилата относно освобождаването за малките предприятия и да се запази целта на това освобождаване, данъчнозадълженото лице, независимо дали е установено в държавата членка, предоставяща освобождаването, не следва да може да се ползва от освобождаването, ако националният праг, определен в тази държава членка, е бил надвишен през предходната календарна година. По същите причини данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата членка, предоставяща освобождаването, не следва да може се ползва от освобождаването, когато прагът на годишния оборот в Съюза е бил надвишен през предходната календарна година.

- (14) За да се осигури постепенен преход от освобождаване към данъчно облагане за малките предприятия, на данъчнозадължените лица следва да бъде позволено да продължат да се ползват от освобождаването на малки предприятия за ограничен период от време, ако техният оборот не надвишава националния праг на освобождаването с повече от определен процент от този праг. Тъй като равнището на прилаганите прагове може да се различава в държавите членки, държавите членки следва да могат да изберат да прилагат един от двата предложени процента, доколкото прилагането на този процент не води до това оборотът на освободеното данъчнозадължено лице да надвишава определен фиксиран размер. Когато по време на дадена календарна година прагът на годишния оборот в Съюза бъде надвишен, е необходимо, с оглед на функцията на прага като предпазна мярка срещу загубата на приходи, освобождаването да спре да се прилага от този момент.
- (15) Когато се прилага освобождаване, малките предприятия, които се възползват от освобождаването в държавата членка на установяване, следва най-малкото да имат достъп до процедура за регистрация по ДДС в рамките на определен период от време. Държавите членки следва да имат възможност да удължават този срок в специални случаи, когато са необходими задълбочени проверки с цел предотвратяване на неплащането или избягването на данъци.
- (16) Малките предприятия, които се възползват от освобождаването в държавата членка на установяване, следва най-малкото да имат достъп до опростени задължения за отчитане.
- (17) Освен че предоставят освобождаване от ДДС, специалните режими дават възможност и за прагови освобождавания. Праговите освобождавания създават усложнения и не допринасят много за намаляване на тежестта от привеждане в съответствие за малките предприятия. Поради това тази мярка следва да отпадне.
- (18) Държавите членки следва да могат да предоставят на данъчнозадължените лица правото да избират между общия режим на ДДС и специалния режим за малките предприятия. Ако данъчнозадълженото лице упражнява това право, е целесъобразно държавите членки да определят подробните правила и условия за упражняването на този избор.
- (19) Настоящата директива следва да не включва нови изисквания за регистрация или за отчитане за малките предприятия, които се възползват от освобождаването само в държавата членка на установяване.
- (20) Доколкото целта на настоящата директива, а именно да се намали тежестта от привеждане в съответствие за малките предприятия не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, а може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в посочения член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (21) В съответствие със Съвместната политическа декларация от 28 септември 2011 г. на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи ⁽⁴⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (22) За да се гарантира, че посочените в Директива 2006/112/ЕО мерки за опростяване по отношение на специалния режим за малките предприятия могат да бъдат наблюдавани по подходящ начин, е необходимо да се измени Регламент (ЕО) № 904/2010 ⁽⁵⁾, така че съответните компетентни органи на държавите членки да имат автоматичен достъп до събираните данни от данъчнозадължените лица, които се ползват от освобождаването от ДДС за малките предприятия.
- (23) За да се предостави лесен достъп на малките предприятия до разпоредбите относно специалния режим за малките предприятия във всяка държава членка, тези разпоредби следва да бъдат публикувани на уебсайта на Комисията.
- (24) Комитетът на регионите прие становище на 10 октомври 2018 г. ⁽⁶⁾
- (25) Поради това Директива 2006/112/ЕО и Регламент (ЕО) № 904/2010 следва да бъдат съответно изменени,

⁽⁴⁾ ОВ С 369, 17.12.2011 г., стр. 14.

⁽⁵⁾ Регламент (ЕО) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 г. относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 12.10.2010 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ ОВ С 461, 21.12.2018 г., стр. 43.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2006/112/ЕО

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В член 2, параграф 1, буква б) подточка i) се заменя със следното:

„i) данъчнозадължено лице, действащо в това си качество, или данъчно незадължено юридическо лице, когато продавачът е данъчнозадължено лице, действащо в това си качество, което не отговаря на условията за освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284, и което не попада в обхвата на член 33 или член 36;“.
- 2) Член 139 се изменя, както следва:
 - а) в параграф 1 първа алинея се заменя със следното:

„Освобождаването, предвидено в член 138, параграф 1, не се прилага за доставката на стоки, извършвана от данъчнозадължени лица, които – в рамките на държавата членка, в която се извършва доставката – попадат в обхвата на освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284.“;
 - б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Освобождаването, предвидено в член 138, параграф 2, буква б), не се прилага за доставката на продукти, подлежащи на облагане с акциз, извършвана от данъчнозадължени лица, които – в рамките на държавата членка, в която се извършва доставката – попадат в обхвата на освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284.“
- 3) Член 167а се изменя както следва:
 - а) втора алинея се заменя със следното:

„Държавите членки, които прилагат незадължителния режим, посочен в първа алинея, определят праг за данъчнозадължените лица, използващи този режим на своя територия, въз основа на годишния оборот на данъчнозадълженото лице, изчислен в съответствие с член 288. Този праг не може да надвишава 2 000 000 EUR или тяхната равностойност в национална валута.“;
 - б) трета алинея се заличава.
- 4) В член 169 буква а) се заменя със следното:

„а) сделки, различни от освободените съгласно член 284, които са свързани с дейностите, посочени в член 9, параграф 1, втора алинея, и които се извършват извън държавата членка, в която този данък се дължи или е платен, по отношение на която ДДС би могъл да бъде приспаднал, ако те са били извършени на територията на тази държава членка;“.
- 5) В член 220а, параграф 1 се добавя следната буква:

„в) когато данъчнозадълженото лице се ползва от освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284.“
- 6) В член 270 буква а) се заменя със следното:

„а) общата годишна стойност без ДДС на техните доставки на стоки и услуги не надвишава с повече от 35 000 EUR или тяхната равностойност в национална валута размера на годишния оборот, който се използва за референтен за данъчнозадължените лица, обхванати от освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284;“.
- 7) В член 272, параграф 1 се заличава буква г).
- 8) В дял XII, глава 1 се вмъква следният раздел:

„Раздел - 1

Определения

Член 280а

За целите на настоящата глава се прилагат следните определения:

- 1) „годишен оборот в държавата членка“ означава общата годишна стойност на доставките на стоки и услуги без ДДС, извършени от едно данъчнозадължено лице в тази държава членка в рамките на една календарна година;
- 2) „годишен оборот в Съюза“ означава общата годишна стойност на доставките на стоки и услуги без ДДС, извършени от едно данъчнозадължено лице на територията на Общността в рамките на една календарна година.“

- 9) Заглавието на дял XII, глава 1, раздел 2 се заменя със следното:

„Освобождавания“.

- 10) Член 282 се заменя със следното:

„Член 282

Освобождаванията, предвидени в настоящия раздел, се прилагат по отношение на доставките на стоки и услуги, извършени от малките предприятия.“

- 11) В член 283, параграф 1 се заличава буква в).

- 12) Член 284 се заменя със следното:

„Член 284

1. Държавите членки могат да освободят доставките на стоки и услуги, извършени на тяхната територия от данъчнозадължени лица, които са установени на същата територия и чийто годишен оборот в държавата членка, свързан с тези доставки, не надвишава прага, определен от тези държави членки за прилагането на посоченото освобождаване. Този праг обаче не може да надвишава 85 000 EUR или тяхната равностойност в национална валута.

Държавите членки могат да определят различни прагове за различните стопански сектори въз основа на обективни критерии. Никой от тези прагове обаче не може да надвишава 85 000 EUR или тяхната равностойност в национална валута.

Държавите членки гарантират, че дадено данъчнозадължено лице, което има право да се възползва от повече от един секторен праг, може да използва само един от тези прагове.

Праговете, установени от държава членка, не правят разграничение между установени и неустановени в тази държава членка данъчнозадължени лица.

2. Държавите членки, които прилагат освобождаването съгласно параграф 1, предоставят такова освобождаване също и за доставките на стоки и услуги, извършени на тяхната територия от данъчнозадължени лица, установени в друга държава членка, когато са изпълнени следните условия:

- а) годишният оборот в Съюза на посоченото данъчнозадължено лице не надвишава 100 000 EUR;
 - б) стойността на доставките в държавата членка, в която данъчнозадълженото лице не е установено, не надвишава приложимия в тази държава членка праг за предоставяне на освобождаване за установените в същата държава членка данъчнозадължени лица.
3. Независимо от член 292б, за да може данъчнозадълженото лице да се ползва от освобождаването в държава членка, в която това данъчнозадължено лице не е установено, то трябва:
- а) предварително да уведоми държавата членка на установяване, и
 - б) да бъде идентифицирано за целите на прилагането на освобождаването с индивидуален номер само в държавата членка на установяване.

Държавите членки могат да използват индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС, който вече е определен за данъчнозадълженото лице по отношение на неговите задължения съгласно вътрешната система, или да прилагат структурата на номер по ДДС или на друг номер за целите на идентификацията, посочена в първа алинея, буква б).

Индивидуалният идентификационен номер, посочен в първа алинея, буква б), има окончание „EX“ или окончанието „EX“ се добавя към този номер.

4. Данъчнозадълженото лице информира предварително държавата членка на установяване, посредством актуализация на предварително уведомление, за всички промени в информацията, предоставена преди това в съответствие с параграф 3, първа алинея, включително за намерението да се възползва от освобождаването в държава членка или държави членки, различни от посочените в предварителното уведомление, и за решението да престане да прилага схемата за освобождаване в държава членка или държави членки, в които данъчнозадълженото лице не е установено.

Прекратяването поражда действие от първия ден на следващото календарно тримесечие след получаването на информацията от данъчнозадълженото лице или – когато тази информация е получена през последния месец на календарното тримесечие – от първия ден на втория месец от следващото календарно тримесечие.

5. Освобождаването се прилага по отношение на държавата членка, в която данъчнозадълженото лице не е установено и където данъчнозадълженото лице възнамерява да се възползва от освобождаването, съгласно:

- а) предварително уведомление – от датата на уведомяване на данъчнозадълженото лице за индивидуалния идентификационен номер от държавата членка на установяване; или
- б) актуализация на предварително уведомление – от датата на потвърждаване на номера на данъчнозадълженото лице в резултат на негово актуализиране от държавата членка на установяване.

Датата, посочена в първа алинея, е не по-късно от 35 работни дни след получаването на уведомлението или на актуализацията на уведомлението, посочени в параграф 3, първа алинея и в параграф 4, първа алинея, с изключение на конкретни случаи, когато с цел предотвратяване на отклонението от данъчно облагане или избягването на данъци държавите членки може да се нуждаят от допълнително време, за да извършат необходимите проверки.

6. Равностойността в национална валута на сумата, посочена в настоящия член, се изчислява, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка на 18 януари 2018 г.“.

13) Вмъкват се следните членове:

„Член 284а

1. Предварителното уведомление, посочено в член 284, параграф 3, първа алинея, буква а), съдържа най-малко следната информация:

- а) името, дейността, правната форма и адреса на данъчнозадълженото лице;
- б) държавата членка или държавите членки, в които данъчнозадълженото лице възнамерява да се възползва от освобождаването;
- в) общата стойност на доставките на стоки и/или услуги, извършени в държавата членка, в която е установено данъчнозадълженото лице, и във всяка от останалите държави членки през предходната календарна година;
- г) общата стойност на доставките на стоки и/или услуги, извършени в държавата членка, в която е установено данъчнозадълженото лице, и във всяка от останалите държави членки през текущата календарна година преди уведомлението.

Информацията, посочена в първа алинея, буква в) от настоящия параграф, трябва да бъде предоставена за всяка предходна календарна година от периода, посочен в член 288а, параграф 1, първа алинея, по отношение на всяка държава членка, която прилага предвидената там възможност.

2. Когато данъчнозадълженото лице информира държавата членка на установяване в съответствие с член 284, параграф 4, че възнамерява да се възползва от освобождаването в държава членка или държави членки, различни от посочените в предварителното уведомление, това лице не е задължено да предоставя информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, доколкото тази информация вече е била включена в докладите, представени преди това в съответствие с член 284б.

Актуализацията на предварителното уведомление, предвидена в първа алинея, включва индивидуалния идентификационен номер, посочен в член 284, параграф 3, буква б).

Член 284б

1. Данъчнозадължено лице, което се ползва от освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, в държава членка, в която не е установено в съответствие с процедурата по член 284, параграфи 3 и 4, докладва на държавата членка на установяване за всяко календарно тримесечие следната информация, включително индивидуалния идентификационен номер, посочен в член 284, параграф 3, буква б):

- а) общата стойност на доставките, извършени през календарното тримесечие в държавата членка на установяване, или „0“, ако не са извършвани доставки;
- б) общата стойност на доставките, извършени през календарното тримесечие във всяка от държавите членки, различна от държавата членка на установяване, или „0“, ако не са извършвани доставки.

2. Данъчнозадълженото лице съобщава информацията, посочена в параграф 1, в срок от един месец след края на календарното тримесечие.

3. Когато прагът на годишния оборот в Съюза, посочен в член 284, параграф 2, буква а), бъде превъзнесен, данъчнозадълженото лице информира държавата членка на установяване в срок от 15 работни дни. Същевременно от данъчнозадълженото лице се изисква да докладва за стойността на доставките, посочени в параграф 1, които са били извършени от началото на текущото календарно тримесечие до датата на надхвърлянето на прага на годишния оборот в Съюза.

Член 284в

1. За целите на член 284а, параграф 1, букви в) и г) и член 284б, параграф 1 се прилага следното:

- а) стойностите се състоят от сумите, изброени в член 288;
- б) стойностите са деноминирани в евро;
- в) когато държавата членка, която предоставя освобождаването, прилага различни прагове, както е посочено в член 284, параграф 1, втора алинея, данъчнозадълженото лице е задължено да докладва на тази държава членка поотделно общата стойност на доставките на стоки и/или услуги по отношение на всеки праг, който може да е приложим.

За целите на първа алинея, буква б) държавите членки, които не са въвели еврото, могат да поискат стойностите да са изразени в тяхната национална валута. Ако доставките са извършвани в други валути, данъчнозадълженото лице използва обменния курс, приложим в първия ден от календарната година. Конвертирането се извършва, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка за този ден, или — ако няма публикуван такъв за този ден — за следващия ден, за който има публикуван.

2. Държавата членка на установяване може да поиска информацията, посочена в член 284, параграфи 3 и 4, както и в член 284б, параграфи 1 и 3, да бъде предоставена по електронен път в съответствие с установените от тази държава членка условия.

Член 284г

1. От данъчнозадължено лице, което се ползва от освобождаването в държава членка, в която това данъчнозадължено лице не е установено, по отношение на доставките, обхванати от освобождаването в тази държава членка, не се изисква:

- а) да е регистрирано за целите на ДДС съгласно членове 213 и 214;
- б) да подава справка-декларация за ДДС съгласно член 250.

2. От данъчнозадължено лице, ползващо се от освобождаването в държавата членка на установяване и в друга държава членка, в която това данъчнозадължено лице не е установено, по отношение на доставките, обхванати от освобождаването в държавата членка на установяване, не се изисква да подава справка-декларация за ДДС съгласно член 250.

3. Чрез дерогация от параграфи 1 и 2 от настоящия член, когато данъчнозадължено лице не спазва правилата, предвидени в член 284б, държавите членки могат да поискат това данъчнозадължено лице да изпълни задължения във връзка с ДДС, като посочените в параграф 1 от настоящия член.

Член 284д

Държавата членка на установяване незабавно деактивира идентификационния номер, посочен в член 284, параграф 3, буква б), или — ако данъчнозадълженото лице продължава да се ползва от освобождаването в друга държава членка или други държави членки — адаптира информацията, получена съгласно член 284, параграфи 3 и 4 по отношение на съответната(ите) държава(и) членка(и) в следните случаи:

- а) общата стойност на доставките, отчетени от данъчнозадълженото лице, превишава сумата, посочена в член 284, параграф 2, буква а);
- б) държавата членка, предоставяща освобождаването, е съобщила, че данъчнозадълженото лице не отговаря на условията за освобождаване или освобождаването е престанало да се прилага в тази държава членка;
- в) данъчнозадълженото лице е информирало за решението си да спре да се ползва от освобождаването; или
- г) данъчнозадълженото лице е информирало или по друг начин може да се приеме, че дейността му е прекратена.“

14) Членове 285, 286 и 287 се заличават.

15) Член 288 се заменя със следното:

„Член 288

1. Годишният оборот, който служи за референтен при прилагане на освобождаването, предвидено в член 284, се състои от следните суми без ДДС:

- а) стойността на доставките на стоки и услуги, доколкото те биха били облагани, ако бяха извършени от неосвободено данъчнозадължено лице;

- б) стойността на освободените от данък сделки с право на приспадане на ДДС, платен на предходния етап, по силата на член 110 или 111 или член 125, параграф 1;
 - в) стойността на освободените от данък сделки съгласно членове 146—149 и членове 151, 152 и 153;
 - г) стойността на освободените от данък сделки по силата на член 138, когато предвиденото в посочения член освобождаване се прилага;
 - д) стойността на сделките с недвижими имоти, финансовите сделки по член 135, параграф 1, букви б) – ж) и застрахователните и презастрахователните услуги, освен ако тези сделки са спомагателни сделки.
2. Разпореждането с материални или нематериални дълготрайни активи на данъчнозадължено лице не се взема предвид за целите на изчисляването на оборота, посочен в параграф 1.“

16) Въмъква се следният член 288а:

„Член 288а

1. Данъчнозадълженото лице, независимо дали е установено в държавата членка, предоставяща освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, не може да се ползва от освобождаване за период от една календарна година, ако определеният в съответствие с посочения параграф праг е бил надвишен през предходната календарна година. Държава членка, предоставяща освобождаването, може да удължи този период до две календарни години.

Когато през дадена календарна година прагът, посочен в член 284, параграф 1, бъде надвишен със:

- а) не повече от 10%, данъчнозадълженото лице може да продължи да се ползва от освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1 през същата календарна година;
- б) повече от 10%, освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, престава да се прилага от този момент.

Независимо от втора алинея, букви а) и б) държавите членки могат да решат да изберат таван от 25% или да предпочетат варианта да позволят на данъчно задълженото лице да продължи да се ползва от освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, без прилагането на таван през календарната година, в която прагът е надвишен. Въпреки това, прилагането на този таван или вариант не може да има за резултат освобождаване на данъчнозадължено лице, чийто оборот в рамките на държавата членка, предоставяща освобождаването, надвишава 100 000 EUR.

Чрез дерогация от втора и трета алинея държавите членки могат да постановят освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, да престане да се прилага, считано от датата, на която е превишен прагът, установен в съответствие с посочения параграф.

2. Данъчнозадължено лице, неустановено в държавата членка, която предоставя освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, не може да се ползва от това освобождаване, когато прагът на годишния оборот в Съюза, посочен в член 284, параграф 2, буква а), е бил превишен през предходната календарна година.

Когато през дадена календарна година се превиши прагът на годишния оборот в Съюза, посочен в член 284, параграф 2, буква а), освобождаването, предвидено в член 284, параграф 1, предоставено на данъчнозадължено лице, което не е установено в държавата членка, предоставяща освобождаването, престава да се прилага от този момент.

3. Равностойността в национална валута на сумата, посочена в параграф 1, се изчислява, като се прилага обменният курс, публикуван от Европейската централна банка на 18 януари 2018 г.“.

17) В член 290 второто изречение се заменя със следното:

„Държавите членки могат да определят подробни правила и условия за прилагането на тази възможност.“

18) Членове 291 и 292 се заличават.

19) В дял XII, глава 1 се добавя следният раздел 2а:

„Раздел 2а

Опростяване на задълженията за освободените малки предприятия

Член 292а

За целите на настоящия раздел „освободено малко предприятие“ означава всяко данъчнозадължено лице, което се ползва от освобождаването в държавата членка, в която е длъжим ДДС, съгласно предвиденото в член 284, параграфи 1 и 2.

Член 292б

Без да се засяга член 284, параграф 3, държавите членки могат да освобождават малките предприятия, установени на тяхна територия, които се ползват от освобождаването само на тази територия, от задължението да обявят началото на дейността си съгласно член 213 и да бъдат идентифицирани чрез индивидуален номер съгласно член 214, с изключение на случаите, когато тези предприятия извършват сделки, попадащи в обхвата на член 214, букви б), г) или д).

Когато не се упражнява възможността, посочена в първа алинея, държавите членки въвеждат процедура за идентифициране на тези освободени малки предприятия чрез индивидуален номер. Процедурата за идентифициране не отнема повече от 15 работни дни, освен в конкретни случаи, когато с цел предотвратяване на отклонение от данъчно облагане или избягване на данъци държавите членки могат да се нуждаят от допълнително време, за да извършат необходимите проверки.

Член 292в

Държавите членки могат да премахнат за освободените малки предприятия, установени на тяхна територия, които се ползват от освобождаването само на тази територия, задължението да подават справка-декларация за ДДС по силата на член 250.

Когато не се упражнява възможността, посочена в първа алинея, държавите членки позволяват на такива освободени малки предприятия да подават опростена справка-декларация за ДДС, която да обхваща периода от една календарна година. При все това освободените малки предприятия могат да изберат да бъде приложен данъчният период, определен в съответствие с член 252.

Член 292г

Държавите членки могат да премахнат за освободените малки предприятия някои или всички задължения, посочени в членове 217 — 271.“

20) В дял XII, глава 1 раздел 3 се заличава.

21) В член 314 буква в) се заменя със следното:

„в) друго данъчнозадължено лице, доколкото доставката на стоки, извършена от това данъчнозадължено лице, попада в обхвата на освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284, и е свързана с дълготрайни активи;“;

22) В член 334 буква в) се заменя със следното:

„в) друго данъчнозадължено лице, доколкото доставката на стоки, извършена от това данъчнозадължено лице в съответствие с договор, съгласно който при продажба на тези стоки е дължима комисиона, попада в обхвата на освобождаването за малките предприятия, предвидено в член 284, и е свързана с дълготрайни активи;“.

Член 2**Изменения на Регламент (ЕС) № 904/2010**

Регламент (ЕС) № 904/2010 се изменя, както следва:

1) Член 17 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 се добавя следната буква:

„ж) информацията, която събира в съответствие с член 284, параграфи 3 и 4, и член 284б от Директива 2006/112/ЕО;“;

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Комисията приема чрез актове за изпълнение техническите подробности, свързани с извършването на автоматично запитване във връзка с информацията по параграф 1 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.“

2) В член 21 се вмъква следният параграф:

„26. По отношение на информацията по член 17, параграф 1, буква ж) се предоставя достъп най-малко до следните данни:

а) индивидуалните идентификационни номера на освободените данъчнозадължени лица, издадени от държавата членка, предоставяща информацията;

- б) име, дейност, правна форма и адрес на освободените данъчнозадължени лица, идентифицирани с индивидуалния идентификационен номер, посочен в буква а);
- в) държавата членка или държавите членки, в които данъчнозадълженото лице се ползва от освобождаването;
- г) датата, на която освобождаването по отношение на данъчнозадълженото лице започва да се прилага в дадена държава членка или държави членки;
- д) информацията, посочена в член 284а, параграф 1, първа алинея, букви в) и г) от Директива 2006/112/ЕО;
- е) общата стойност на доставките на стоки и/или услуги за календарно тримесечие, извършени от всяко данъчнозадължено лице, което притежава индивидуален идентификационен номер, посочен в буква а), в държавата членка, в която данъчнозадълженото лице е установено;
- ж) общата стойност на доставките на стоки и/или услуги за календарно тримесечие, извършени от всяко данъчнозадължено лице, което притежава индивидуален идентификационен номер, посочен в буква а), във всяка държава членка, различна от тази, в която данъчнозадълженото лице е установено;
- з) датата, на която годишният оборот в Съюза на данъчнозадълженото лице е надвишил сумата, посочена в член 284, параграф 2, буква а) от Директива 2006/112/ЕО;
- и) датата, на която решението на данъчнозадълженото лице за доброволно прекратяване на прилагането на освобождаването поражда действие, и държавата членка или държавите членки, в които прекратяването поражда действие;
- й) датата, на която дейностите на данъчно задълженото лице са прекратени, и съответната държава членка или държави членки.

Стойностите, посочени в букви д) — ж) от първа алинея, се определят поотделно за всеки праг, който може да бъде приложим съгласно член 284, параграф 1, втора алинея от Директива 2006/112/ЕО.“

3) В член 31 се вмъква следният параграф:

„2а. Всяка държава членка предоставя потвърждение по електронен път, че данъчнозадълженото лице, на което е издаден индивидуалният идентификационен номер по член 284, параграф 3 от Директива 2006/112/ЕО, е освободено малко предприятие. Потвърждението определя държавата членка или държавите членки, в които данъчнозадълженото лице се ползва от освобождаването.“

4) В член 32 параграф 1 се заменя със следното:

„1. Въз основа на предоставената от всяка държава членка информация Комисията публикува на своя уебсайт данни за разпоредбите, одобрени от всяка държава членка, с които се транспонира член 167а, дял XI, глава 3 и дял XII, глава 1 от Директива 2006/112/ЕО.“

5) Вмъква се следната глава:

„ГЛАВА Ха

РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО СПЕЦИАЛНИЯ РЕЖИМ ПО ДЯЛ XII, ГЛАВА 1 ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО

Член 37а

1. Държавата членка на установяване предава следната информация, по електронен път на компетентните органи на другите държави членки, които предоставят освобождаването в срок от 15 работни дни от датата, на която информацията стане налична:

- а) по отношение на данъчнозадължените лица, които са подали предварително уведомление или актуализация на уведомлението, посочено в член 284, параграф 3 или 4 от Директива 2006/112/ЕО — информацията, посочена в член 21, параграф 2б, букви а) и г) от настоящия регламент;
- б) по отношение на данъчнозадължените лица, чийто годишен оборот в Съюза е надвишил сумата, посочена в член 284, параграф 2, буква а) от Директива 2006/112/ЕО — информацията, посочена в член 21, параграф 2б, букви а) и з) от настоящия регламент;
- в) по отношение на данъчнозадължените лица, които не са спазили правилата, предвидени в член 284б от Директива 2006/112/ЕО — установяването на това неспазване и информацията, посочена в член 21, параграф 2б, буква а) от настоящия регламент.

2. Комисията приема чрез актове за изпълнение техническите подробности, включително общо електронно съобщение, чрез които информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, се предоставя. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.

Член 37б

1. Държавата членка, в която данъчнозадълженото лице е подало предварително уведомление или последваща актуализация в съответствие с член 284, параграф 3 или 4 от Директива 2006/112/ЕО, преди да идентифицира данъчнозадълженото лице или при потвърждение на индивидуалния идентификационен номер на данъчнозадълженото лице, изчислява въз основа на общата стойност на доставките, отчетени от данъчнозадълженото лице, че прагът на годишния оборот в Съюза, посочен в член 284, параграф 2, буква а) от посочената директива, не е бил превишен през текущата или предходната календарна година.
2. Държавата членка, която предоставя освобождаването, в рамките на 15 работни дни след получаване на информацията, посочена в член 37а, параграф 1, буква а) от настоящия регламент, потвърждава по електронен път на компетентните органи на държавата членка на установяване, въз основа на общата стойност на доставките, отчетени от данъчнозадълженото лице, че прагът на годишния оборот, посочен в член 284, параграф 2, буква б) от Директива 2006/112/ЕО, не е бил превишен през текущата календарна година и че са изпълнени условията, посочени в член 288а, параграф 1 от посочената директива.
3. Държавата членка, която предоставя освобождаването, уведомява незабавно по електронен път компетентните органи на държавата членка на установяване, за датата, на която данъчнозадълженото лице е престанало да отговаря на условията за освобождаване по член 288а, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО.
4. Комисията, чрез актове за изпълнение, приема техническите подробности, включително общото електронно съобщение, за уведомленията по параграфи 2 и 3 от настоящия член. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по разглеждане, посочена в член 58, параграф 2.“

Член 3**Транспониране**

1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2024 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1 от настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби, считано от 1 януари 2025 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с член 1 от настоящата директива.

Член 4**Влизане в сила**

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 2 се прилага от 1 януари 2025 г.

Член 5**Адресати**

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 18 февруари 2020 година.

За Съвета
Председател
Z. MARÍĆ

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2020/286 НА СЪВЕТА

от 27 февруари 2020 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на шестдесет и третата сесия на Комисията за упойващите вещества, във връзка с добавянето на едно вещество в Списък I към Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 207, параграф 4, първа алинея във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества от 1988 г. (наричана по-нататък „конвенцията“) влезе в сила на 11 ноември 1990 г. и беше сключена от Съюза с Решение 90/611/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾.
- (2) Съгласно член 12, параграфи 2—7 от конвенцията в списъците към конвенцията, в които са изброени прекурсори на наркотични вещества, е възможно да бъдат добавяни нови вещества.
- (3) По време на своята шестдесет и трета сесия, която ще се състои от 2 до 6 март 2020 г. във Виена, Комисията за упойващите вещества трябва да вземе решение относно добавянето на едно вещество в Списък I към конвенцията.
- (4) Целесъобразно е да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Комисията за упойващите вещества, тъй като решението ще има правно действие в Съюза и ще е годно да окаже съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза, по-специално върху Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета ⁽²⁾ и Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾.
- (5) Съгласно оценката на Международния орган за контрол на упойващите вещества, веществото метил *алфа*-фенилацетоацетат (МАРА) често се използва при незаконното производство на амфетамин и метамфетамин. Има данни, че обемът и обхватът на незаконното производство на упойващи и психотропни вещества представлява сериозен проблем за общественото здравеопазване и социален проблем, което налага метил *алфа*-фенилацетоацетат (МАРА) да бъде поставен под международен контрол. Незаконното производство на амфетамин и метамфетамин създава значителни проблеми за общественото здравеопазване и социални проблеми в Съюза. Инцидентите, свързани с трафика на метил *алфа*-фенилацетоацетат (МАРА), са както с все по-големи количества, така и все по-чести, а организирани престъпни групи в Съюза се занимават с незаконен износ на амфетамин и метамфетамин в трети държави.

⁽¹⁾ Решение 90/611/ЕИО на Съвета от 22 октомври 1990 г. относно сключването от името на Европейската икономическа общност на Конвенцията на Организацията на обединените нации за борба срещу незаконния трафик на упойващи и психотропни вещества (ОВ L 326, 24.11.1990 г., стр. 56).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 111/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. за определяне на правила за мониторинг на търговията между Общността и трети страни в областта на прекурсорите (ОВ L 22, 26.1.2005 г., стр. 1).

⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 273/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно прекурсорите на наркотичните вещества (ОВ L 47, 18.2.2004 г., стр. 1).

- (6) Позицията на Съюза следва да бъде изразена от държавите — членки на Съюза, които са членове на Комисията за упойващите вещества,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза на шестдесет и третата сесия на Комисията за упойващите вещества, е веществото метил *алфа*-фенилацетоацетат (МАРА) да се добави в Списък I към конвенцията.

Член 2

Позицията, посочена в член 1, се изразява от държавите — членки на Съюза, които са членове на Комисията за упойващите вещества, като те действат съвместно.

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 27 февруари 2020 година.

За Съвета
Председател
D. HORVAT

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2020/287 НА СЪВЕТА

от 27 февруари 2020 година

относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на съответните комитети на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации по отношение на предложенията за промени в правила № 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 и 152 на ООН, по отношение на предложенията за промени в глобални технически правила № 3, 6 и 16, по отношение на предложението за изменения на Консолидирана резолюция R.E.5 и по отношение на предложенията за разрешения за изготвяне на изменение на ГТП № 6 и за изготвяне на ново ГТП относно определянето на мощността на електрическите превозни средства

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

- (1) С Решение 97/836/ЕО на Съвета ⁽¹⁾ Съюзът се присъедини към Спогодбата на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (ИКЕ на ООН) за приемане на еднакви технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесните превозни средства, и на условия за взаимно признаване на одобрения, издадени на основата на тези предписания („Ревизирана спогодба от 1958 г.“). Ревизираната спогодба от 1958 г. влезе в сила на 24 март 1998 г.
- (2) С Решение 2000/125/ЕО на Съвета ⁽²⁾ Съюзът се присъедини към Спогодбата за създаване на глобални технически правила за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесните превозни средства („Паралелна спогодба“). Паралелната спогодба влезе в сила на 15 февруари 2000 г.
- (3) В съответствие с член 1 от Ревизираната спогодба от 1958 г. и член 6 от Паралелната спогодба, Световният форум за хармонизиране на правилата за превозните средства към ИКЕ на ООН (WP.29) може да приеме, ако е приложимо, предложенията за промени в правилата на ООН, приети съгласно Ревизираната спогодба от 1958 г. („правилата на ООН“) № 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 и 152 на ООН, предложенията за промени в глобални технически правила (ГТП) № 3, 6 и 16, предложението за изменения на Консолидирана резолюция R.E.5 и предложенията за разрешения за изготвяне на изменение на ГТП № 6 и за изготвяне на ново ГТП относно определянето на мощността на електрическите превозни средства.
- (4) Очаква се по време на 180-ата сесия на Световния форум, която ще се проведе в периода 10—12 март 2020 г., Работна група 29 да приеме горепосочените актове във връзка с административните разпоредби и единните технически предписания за одобряване на хармонизирани технически правила на ООН и ГТП за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесните превозни средства.
- (5) Целесъобразно е да се установи позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Работна група 29 по отношение на приемането на предложения за правила на ООН, тъй като правилата на ООН ще бъдат обвързващи за Съюза и могат да окажат съществено въздействие върху съдържанието на правото на Съюза в областта на одобряването на типа на превозните средства.

⁽¹⁾ Решение 97/836/ЕО на Съвета от 27 ноември 1997 г. с оглед на присъединяването на Европейската общност към Споразумението на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации за приемане на единни технически предписания за колесните превозни средства, оборудване и части, които могат да се монтират и/или да се използват на колесните превозни средства, и условията за взаимно признаване на одобренията, получени въз основа на тези предписания („Ревизирано споразумение от 1958 г.“) (ОВ L 346, 17.12.1997 г., стр. 78).

⁽²⁾ Решение 2000/125/ЕО на Съвета от 31 януари 2000 г. относно сключването на споразумение относно създаването на глобални технически регламенти за колесните пътни превозни средства, оборудване и части, които могат да бъдат монтирани и/или използвани на колесните пътни превозни средства („Паралелно споразумение“) (ОВ L 35, 10.2.2000 г., стр. 12).

- (6) Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾ замени системите за одобряване в отделните държави членки с процедура на Съюза за одобряване и създаде хармонизирана рамка, съдържаща административните разпоредби и общите технически изисквания по отношение на всички нови превозни средства, системи, компоненти и отделни технически възли. С тази директива правилата на ООН бяха включени в системата на ЕС за одобряване на типа или като изисквания за одобряване на типа, или като алтернативи на законодателството на Съюза. След приемането на Директива 2007/46/ЕО правилата на ООН във все по-голяма степен се включват в законодателството на Съюза.
- (7) С оглед на натрупания опит и развитието на техниката е необходимо изискванията относно някои елементи или характеристики, обхванати от правила № 10, 26, 28, 46, 48, 51, 55, 58, 59, 62, 79, 90, 106, 107, 110, 117, 121, 122, 128, 144, 148, 149, 150, 151 и 152 на ООН, да бъдат адаптирани или допълнени. В допълнение, някои разпоредби в ГТП № 3, 6 и 16 трябва да бъдат променени. И накрая, трябва да бъдат приети измененията на Консолидирана резолюция R.E.5 и разрешенията за изготвяне на изменение на ГТП № 6 и за изготвяне на ново ГТП относно определянето на мощността на електрическите превозни средства.
- (8) Документ ECE/TRANS/WP.29/2020/25 на Работна група 29 се отнася до предложение за допълнение 2 към Правило № 144 на ООН (системи за спешни повиквания при пътнотранспортни произшествия), което не е готово за гласуване в посочената работна група.
- (9) Документ ECE/TRANS/WP.29/2020/2 на Работна група 29 се отнася до предложение за допълнение 1 към серия от изменения 08 на Правило № 9 на ООН (шум от триколесни превозни средства). Като се има предвид, че Съюзът не прилага единните предписания на Правило № 9 на ООН, не е необходимо да се установява позиция на Съюза по предложение ECE/TRANS/WP.29/2020/2,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Работна група 29 по време на 180-ата ѝ сесия, която ще се проведе в периода 10—12 март 2020 г., е да се гласува в подкрепа на предложенията, изброени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза в рамките на Работна група 29 по време на 180-ата ѝ сесия, която ще се проведе в периода 10—12 март 2020 г., е да се гласува против предложението за допълнение 2 към Правило № 144 на ООН (системи за спешни повиквания при пътнотранспортни произшествия, работен документ ECE/TRANS/WP.29/2020/25).

Член 3

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на 27 февруари 2020 година.

За Съвета
Председател
D. HORVAT

⁽³⁾ Директива 2007/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства (Рамкова директива) (ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1).

ПРИЛОЖЕНИЕ

Правило №	Заглавие на точката от дневния ред	Идентификационен номер на документа ⁽¹⁾
10	Предложение за допълнение 1 към серия от изменения 06 на Правило № 10 на ООН (електромагнитна съвместимост)	ECE/TRANS/WP.29/2020/30
26	Предложение за серия от изменения 04 на Правило № 26 на ООН (външни изпъкнали части на пътнически автомобили)	ECE/TRANS/WP.29/2020/26
26	Предложение за допълнение 4 към серия от изменения 03 на Правило № 26 на ООН (външни изпъкнали части на пътнически автомобили)	ECE/TRANS/WP.29/2020/15
28	Предложение за допълнение 6 към оригиналната серия от изменения на Правило № 28 на ООН (звукови предупредителни устройства)	ECE/TRANS/WP.29/2020/3
46	Предложение за допълнение 7 към серия от изменения 04 на Правило № 46 на ООН (устройства за непряко виждане)	ECE/TRANS/WP.29/2020/16
46	Предложение за допълнение 8 към серия от изменения 04 на Правило № 46 на ООН (устройства за непряко виждане)	ECE/TRANS/WP.29/2020/17
48	Предложение за нова серия от изменения 07 на Правило № 48 на ООН (монтиране на устройства за осветяване и светлинна сигнализация)	ECE/TRANS/WP.29/2020/36, WP.29-180-07
51	Предложение за допълнение 6 към серия от изменения 03 на Правило № 51 на ООН (шум от превозни средства от категории М и N)	ECE/TRANS/WP.29/2020/4
55	Предложение за серия от изменения 02 на Правило № 55 на ООН (механични теглително-прикачни устройства)	ECE/TRANS/WP.29/2020/27
58	Предложение за допълнение 1 към серия от изменения 03 на Правило № 58 на ООН (задни нискоразположени защитни устройства)	ECE/TRANS/WP.29/2020/19
59	Предложение за нова серия от изменения 03 на Правило № 59 на ООН (шумозаглушаващи системи като части за подмяна)	ECE/TRANS/WP.29/2020/7
62	Предложение за серия от изменения 01 на Правило № 62 на ООН (обезопасяване срещу кражба на мотопеди/мотоциклети)	ECE/TRANS/WP.29/2020/28
79	Предложение за допълнение 2 към серия от изменения 03 на Правило № 79 на ООН (кормилна уредба)	ECE/TRANS/WP.29/2020/11
90	Предложение за допълнение 5 към серия от изменения 02 на правило № 90 на ООН (резервни части за спирачки)	ECE/TRANS/WP.29/2020/8
106	Предложение за допълнение 18 към първоначалната серия от изменения на Правило № 106 на ООН (гуми за селскостопански превозни средства)	ECE/TRANS/WP.29/2020/5
107	Предложение за допълнение 9 към серия от изменения 06 на Правило № 107 на ООН (превозни средства от категории М ₂ и М ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/12

Правило №	Заглавие на точката от дневния ред	Идентификационен номер на документа ⁽¹⁾
107	Предложение за допълнение 4 към серия от изменения 07 на Правило № 107 на ООН (превозни средства от категории M ₂ и M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/13
107	Предложение за допълнение 3 към серия от изменения 08 на Правило № 107 на ООН (превозни средства от категории M ₂ и M ₃)	ECE/TRANS/WP.29/2020/14
110	Предложение за допълнение 1 към серия от изменения 04 на Правило № 110 на ООН (превозни средства, работещи със сгъстен природен газ (CNG) и втечен природен газ (LNG))	ECE/TRANS/WP.29/2020/20
110	Предложение за допълнение 2 към серия от изменения 04 на Правило № 110 на ООН (превозни средства, работещи със сгъстен природен газ (CNG) и втечен природен газ (LNG))	ECE/TRANS/WP.29/2020/21
117	Предложение за допълнение 11 към серия от изменения 02 на Правило № 117 на ООН (съпротивление при търкаляне на гумите, шум, излъчван при търкаляне, и сцепление с влажна повърхност)	ECE/TRANS/WP.29/2020/6
121	Предложение за допълнение 4 към серия от изменения 01 на Правило № 121 на ООН (идентификация на органите за управление, сигналните устройства и показващите уреди)	ECE/TRANS/WP.29/2020/22
122	Предложение за допълнение 6 към Правило № 122 на ООН (отоплителни системи)	ECE/TRANS/WP.29/2020/23
128	Предложение за допълнение 10 към първоначалната версия на Правило № 128 на ООН	ECE/TRANS/WP.29/2020/31
144	Предложение за допълнение 1 към Правило № 144 на ООН (системи за спешни повиквания при пътнотранспортни произшествия)	ECE/TRANS/WP.29/2020/24
144	Предложение за серия от изменения 01 на Правило № 144 на ООН (системи за спешни повиквания при пътнотранспортни произшествия)	ECE/TRANS/WP.29/2020/29
148	Предложение за допълнение 2 към първоначалната серия на Правило № 148 на ООН относно устройствата за светлинна сигнализация (LSD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/32
149	Предложение за допълнение 2 към първоначалната серия на Правило № 149 на ООН относно устройствата за осветяване на пътя (RID)	ECE/TRANS/WP.29/2020/33
150	Предложение за допълнение 2 към първоначалната серия на Правило № 150 на ООН относно светлоотражателите (RRD)	ECE/TRANS/WP.29/2020/34
151	Предложение за допълнение 1 към Правило № 151 на ООН (информационни системи за мъртвата точка (BSIS))	ECE/TRANS/WP.29/2020/18, WP.29-180-05
152	Предложение за допълнение 1 към Правило № 152 на ООН (усъвършенствана система за аварийно спиране за превозни средства от категории M ₁ и N ₁)	ECE/TRANS/WP.29/2020/9
152	Предложение за серия от изменения 01 на Правило № 152 на ООН (усъвършенствана система за аварийно спиране за превозни средства от категории M ₁ и N ₁)	ECE/TRANS/WP.29/2020/10

⁽¹⁾ Всички посочени в таблицата документи могат да бъдат намерени на следния адрес: <http://www.unece.org/trans/main/wp29/wp29wgs/wp29gen/gen2020.html>.

ГТП №	Заглавие на точката от дневния ред	Идентификационен номер на документа
3	Предложение за изменение 4 на ГТП № 3 (спирачни системи на мотоциклети) Предложение за технически доклад във връзка с изменение 4 на ГТП № 3 (спирачни системи на мотоциклети) Разрешение за изготвяне на изменения на ГТП № 3	ECE/TRANS/WP.29/2020/47 ECE/TRANS/WP.29/2020/48 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/47
6	Предложение за изменение 2 на ГТП № 6 (безопасни стъкла) Предложение за технически доклад във връзка с изменение 2 на ГТП № 6 (безопасни стъкла) Разрешение за изготвяне на изменения на ГТП № 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/43 ECE/TRANS/WP.29/2020/44 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
6	Предложение за изменение 3 на ГТП № 6 (безопасни стъкла) Предложение за технически доклад във връзка с изменение 3 на ГТП № 6 (безопасни стъкла) Разрешение за изготвяне на изменение на ГТП № 6	ECE/TRANS/WP.29/2020/45 ECE/TRANS/WP.29/2020/46 ECE/TRANS/WP.29/AC.3/52
16	Предложение за изменение 2 на ГТП № 16 (гуми) Предложение за технически доклад във връзка с изменение 2 на ГТП № 16 (гуми) Разрешение за изготвяне на изменения на ГТП № 16	ECE/TRANS/WP.29/2020/41 ECE/TRANS/WP.29/2020/42 ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/48/Rev.1

Резолюция №	Заглавие на точката от дневния ред	Идентификационен номер на документа
R.E.5	Предложение за изменение 5 на Консолидираната резолюция относно общата спецификация на категориите светлинни източници (R.E.5)	ECE/TRANS/WP.29/2020/37

Разни	Заглавие на точката от дневния ред	Идентификационен номер на документа
	Разрешение за изготвяне на изменение на ГТП № 6 (безопасни стъкла)	ECE/TRANS/WP.29/AC.3/55
	Преразгледано разрешение за изготвяне на ново ГТП на ООН относно определянето на мощността на електрическите превозни средства	ECE/TRANS/W- P.29/AC.3/53/Rev.1

ISSN 1977-0618 (електронно издание)

ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG